

Dashorsterweg 35, Woudenberg

Aanleg vijver en maataanduiding oppervlakte bijgebouwen

HSRO STEDENBOUW EN RUIMTELIJKE ONTWIKKELING BV

Dashorsterweg 35, Woudenberg

Aanleg vijver en maataanduiding oppervlakte
bijgebouwen NL.IMRO.0351.BP2023Dashorst35-vg01

COLOFON

Datum: 12 december 2023

Versie: 1.3-20231212

Status: Vastgestekd

HSRO Stedenbouw en Ruimtelijke Ontwikkeling

Hoogstraat 1

6654 BA Afferden

0487-542906

info@hsro.nl

www.hsro.nl

Inhoudsopgave

1: Inleiding.....	4
1.1 Aanleiding.....	4
1.2 Locatie.....	5
1.3 Plangeschiedenis.....	5
1.4 Vigerende bestemming.....	5
1.5 Ruimtelijke toetsing.....	6
1.6 Ambtelijk en bestuurlijk traject.....	7
2: Relatie met het vigerend bestemmingsplan.....	9
2.1 Bestemmingsplan.....	9
2.2 Noodzaak herziening.....	9
3: Toetsing Ruimtelijk ordeningsbeleid.....	10
3.1 Algemeen.....	10
3.2. Toetsing beleid Rijk, Provincie en gemeente.....	10
3.2.1 Nationale Omgevingsvisie (NOVI).....	10
3.1.2 Ladder duurzame verstedelijking.....	11
3.2 Provinciaal beleid.....	11
3.2.1 Provinciale Ruimtelijke Verordening.....	11
3.3 Beleid Waterschap Vallei en Veluwe.....	12
3.3.1 Blauwe omgevingsvisie 2050.....	12
3.4 Gemeentelijk beleid.....	12
4: Omgevingsaspecten.....	13
4.1 Bodem.....	13
4.2 Water.....	13
4.2.1 watertoets.....	14
4.3 Geurhinder.....	14
4.4 Luchtkwaliteit.....	14
4.5 Geluid.....	15
4.6 Bedrijven- en milieuzonering.....	15
4.7 Archeologie en cultuurhistorie.....	16
4.7.1 Archeologie.....	16
4.7.2 Cultuurhistorie.....	16
4.8 Natuurwaarden.....	17
4.8.1 Gebiedsbescherming.....	17
4.8.2 Soortenbescherming.....	17
4.9 Besluit milieueffectrapportage.....	18
4.10 Externe veiligheid.....	18
4.11 Parkeren en ontsluiting.....	19
5: Juridische planbeschrijving	20
5.1 Algemeen.....	20
5.2 Opzet ruimtelijk plan	20
6: Uitvoerbaarheid.....	21
6.1 Algemeen.....	21
6.2 Eigendomssituatie.....	21
6.3 Maatschappelijke uitvoerbaarheid.....	21

1: Inleiding

1.1 Aanleiding

De initiatiefnemer is eigenaar van de woning en erfpachter van het perceel aan Dashorsterweg 35 in Woudenberg. Hij heeft in 2014, ten oosten van de oorspronkelijk aanwezige schaapskooi, een nieuwe woning gebouwd. In 2015 is westelijk van deze woning een bijgebouw geplaatst. Dit bijgebouw is in 2018 en 2019 vergroot. In 2021 is noordelijk van de woning een vijver met natuuroevers, met toestemming van de landgoedeigenaar, aangelegd.

Het bijgebouw met trap en vlonders om het huis zijn vanwege de oppervlakte en de situering niet geheel passend binnen de begrenzing van het vigerend bestemmingsplan. Daarnaast ontbreekt op de vigerende verbeelding de maatvoeringsaanduiding 'maximum oppervlakte (m²)'. Deze maataanduiding is wenselijk omdat op het perceel naast het hoofd- en bijgebouw ook een reeds bestaande monumentale schaapskooi aanwezig is. In sub 2 van artikel 32 "Algemene bouwregels" is weliswaar opgenomen dat bestaande bouwwerken die qua afstand en oppervlakte afwijken van het maximaal toegestane oppervlakte (80 m²) aan bijgebouwen en overkappingen toegestaan zijn. De schaapskooi is daarmee toegestaan. De schaapskooi is vanwege de schaal, opzet en monumentale waarde minder geschikt als modern te gebruiken bijgebouw. Daarom is indertijd dan ook ingestemd met aanpassing van een eerder gebouwd bijgebouw. In (artikel 20, sub 2.1, lid g) is echter aangegeven dat de maatvoeringsaanduiding 'maximum oppervlakte (m²)' dan de grenswaarde bepaald. In de bijgestelde verbeelding is het ontbreken van deze aanduiding gecorrigeerd.

De vijver is als water en waterhuishoudkundige voorziening wel binnen het bestemmingsplan toegestaan. De vijverpartij vangt immers mede het water op van de woning en het bijbehorend erf. Zoals bij vrijwel ieder diep en schoon genoeg water is bij langdurig warm de vijver ook te gebruiken als een zwemvoorziening. Een pure zwemvoorziening is in strijd met de huidige agrarische bestemming. Het betreft echter een vijver met natuuroevers met een folie om het water vast te houden. Dit is geen bouwwerk. Er wordt geen chloor gebruikt en er is geen verwarming voor het water aanwezig. Het zwemmen zal dan ook bij uitzondering plaats vinden.

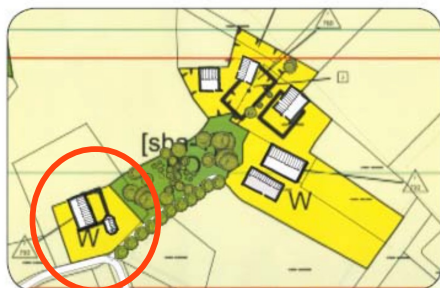
1.2 Locatie

Het perceel is kadastraal bekend gemeente Woudenberg, sectie A nummer 1481. Het perceel heeft oppervlakte van 5430 m². In de praktijk is het verloop van hekwerk ten opzichte van de perceelsgrenzen enigszins anders. Dit is niet problematisch omdat dit perceel en de omliggende gronden gepacht worden van één en dezelfde landgoed eigenaar. Het perceel ligt namelijk op landgoed Dashorst in het buitengebied van Woudenberg. Dit landgoed maakt deel uit van het Scherpenzeelse landgoed Berkhorst.

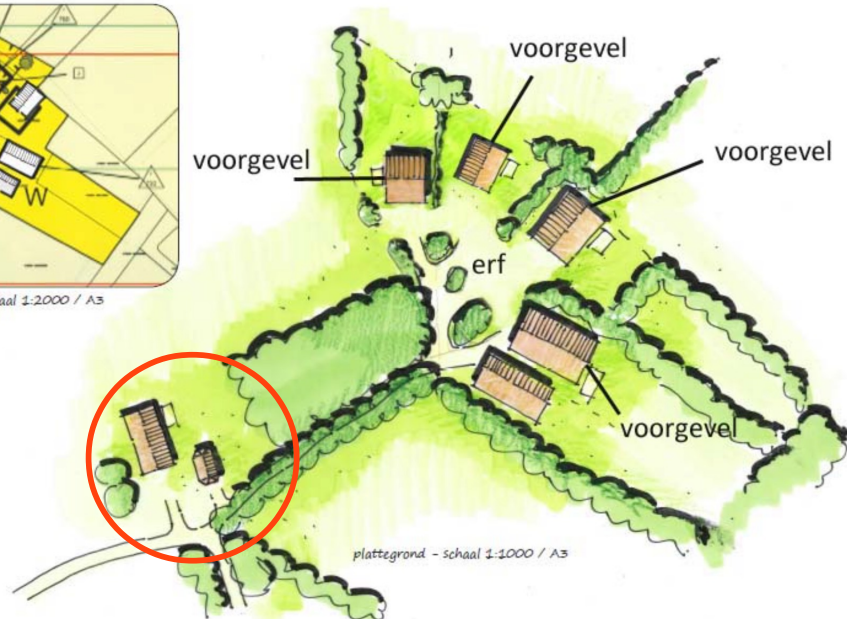
1.3 Plangeschiedenis

In 2008 is een bestemmingsplan gemaakt om de landbouwfunctie van de voormalige boerderij Groot Dashorst op het perceel te vervangen door een woonfunctie. Het doel was de instandhouding van het landgoed. Destijds is gekozen voor de inrichtingsvariant 'Gehucht', waarmee werd aangesloten bij het principe dat historisch gegroeide boerenerven gezamenlijk uitgroeiden toe een klein gehucht met meerdere woningen. Indertijd is er voor gekozen om twee bebouwingsconcentraties, Groot- en Klein Dashorst, te realiseren. Boerderij Groot Dashorst heeft daarbij een prominente plek op het erf gekregen. Het niet-historische bakhuis is verplaatst in noordwestelijke richting en omgevormd tot een zelfstandige karakteristieke woning met garage. Ook zijn twee kapschuurwoningen toegevoegd. De betreffende woning vormt een separaat erf op de locatie van de voormalige boerderij Klein Dashorst. De woning is gekoppeld aan de monumentale schaapskooi.

Beide erven zijn met elkaar verbonden via een laan met halfverharding. Deze laan loopt via de monumentale schaapskooi met nieuwe woning door tot een vertakking vanwaar een pad loopt richting de hoeve en een pad richting het "achtererf" met daarop de kapschuurwoningen en de vrijstaande woning. In 2010 en 2014 is dit planologisch verankerd in het bestemmingsplan 'Buitengebied'. In 2019 is voor de overige vier bij het gehucht behorende woningen het bestemmingsplan Dashorst opgesteld. De reden was de omzetting van halfvrijstaande naar vrijstaande woningen.

plattegrond in bestemmingsplan - schaal 1:2000 / A3

plattegrond - schaal 1:1000 / A3

Verkavelingsmodel Brink (oktober 2016, bureau Haver Droeze) met linksonder de betrokken woning van de initiatiefnemer

1.4 Vigerende bestemming

Indertijd is er voor gekozen om de compactheid en eenheid van het erf te benadrukken. Daarom zijn de woningen georiënteerd op het omringende landschap, maar is de oriëntatie van Groot Dashorst leidend voor de indeling van het erf. Om te voorkomen dat de nieuwe bebouwing te veel afbreuk zou kunnen doen aan de kwaliteit van het landschap, zijn op de verbeelding van het bestemmingsplan bouwvlakken aangegeven en is een onderverdeling gemaakt tussen 'voor erfgebied' en 'achter erfgebied'. Om verrommeling tegen te gaan, geldt in beginsel dat hoofdgebouw en bijbehorend bouwwerk bij voorkeur worden geïntegreerd in 1 gebouw.

Fragment vigerend bestemmingsplan (linksonder in de rode cirkel de locatie Dashorsterweg 35)

Waar dat niet mogelijk of niet wenselijk is, dienen bijbehorende bouwwerken binnen de grenzen van het oorspronkelijke 'achter erfgebied' te worden gebouwd. Om te voorkomen dat het erf zich verder uitbreidt, dienen de gevels van de woningen die naar buiten zijn gericht als 'voorgevel' te worden beschouwd. Het tussenliggende gebied dient als (achter)erf te worden beschouwd. Deze uitgangspunten zijn ook vertaald naar de planregels van het bestemmingsplan.

1.5 Ruimtelijke toetsing

Het deel van het perceel waar de werkzaamheden hebben plaatsgevonden ligt dichtbij de woning uit 2014. Het bijgebouw is vergroot op het verharde deel van het erf terrein binnen de bestemming wonen. De waterpartij en een deel van de trap en vlonders op een stukje weide. Landschappelijk en ecologisch waren voor aanleg van de vijver en vlonders in dit deel van het perceel geen bijzondere waarden aanwezig. Milieuhygiënisch en ruimtelijk hebben de vijver en vlonders plannen geen gevolgen voor omliggende agrarische bedrijven, woon- en leefklimaat, landschap, ecologische waarden en/of verkeerskundige aspecten.

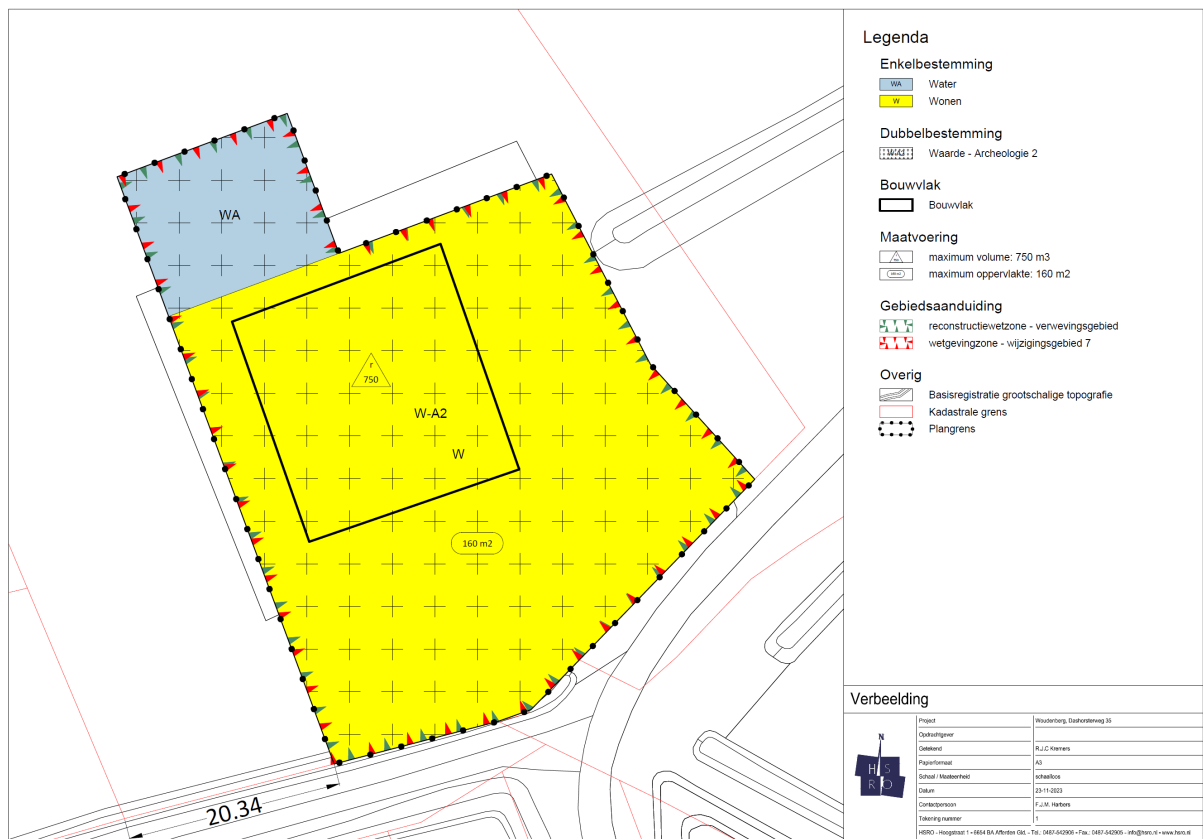
Impressie vijver

1.6 Ambtelijk en bestuurlijk traject

Door medewerkers van de gemeente Woudenberg is in eerste instantie geconstateerd dat een te groot areaal bijgebouwen aanwezig was en dat de goothoogte van het grootste bijgebouw deels niet paste binnen de bouwregels van het bestemmingsplan. Ten behoeve van een meer optimale indeling en visueel aantrekkelijkere plaatsing van zonnepanelen een deel van het bijgebouw met plat dak uitgevoerd. De bouwhoogte past binnen de bouwregels. De goothoogte aan de noordzijde niet. De trap en het balkon bleken net buiten de bestemming wonen te vallen. De vijver paste vanwege het zwemmen mogelijk ook niet in de bestemming. Het college van Burgemeester en Wethouders is echter in principe bereid om deze overschrijdingen onder voorwaarden te legaliseren. Na indiening van een vergunningsaanvraag is geconstateerd dat wijziging van het bestemmingsplan noodzakelijk was. Mede omdat de kruimelgevallenregeling hier niet voorziet. Gezien de positie,ikbaarheid, massa en uitstraling van het nieuwe bijgebouw zijn er ruimtelijk geen bezwaren. Dit geldt ook voor de vijverpartij. Daarbij is wel de eis gesteld dat een aantal kleinere bouwwerken verwijderd moesten worden. Dit is inmiddels dan ook gebeurd.

Zuid (boven) en noordzijde gevels bijgebouw

Voorstel aanpassing verbeelding

2: Relatie met het vigerend bestemmingsplan

2.1 Bestemmingsplan

Op de percelen geldt momenteel het bestemmingsplan Buitengebied 2010 en de herziening uit 2013 zoals vastgesteld door de gemeente Woudenberg op 12-09-2014. In het vigerende bestemmingsplan Buitengebied Woudenberg zijn voor dit perceel de enkelbestemmingen Wonen (2031 m²), agrarisch met waarden – Landschapswaarde – Relief (3101 m²) en Bos (293 m²) van kracht. Daarnaast zijn Dubbelbestemming Waarde – Archeologie – 2 en de Bouwaanduidingen Bouwvlak, Maatvoering (maximum volume 750 m³) en de Gebiedsaanduiding Reconstructiewetzone – verwevingsgebied wetgevingzone – wijzigingsgebied 7 opgenomen. Qua toelichting en beleidsachtergronden is de herziening Dashorst uit juli 2019 tevens te zien als beleidskader.

Toetsing bijgebouw

De regels voor wonen zijn beschreven in artikel 20. Onder lid 2, sub g is aangegeven dat de maximale oppervlakte van bijgebouwen 80 m², de goothoogte 3 m en de bouwhoogte 6 m mag bedragen. Het bijgebouw voldoet hier grotendeels aan. Aan de noordzijde is de goothoogte 6 m.

Omdat op het perceel ook al andere bijgebouwen en een schaapskooi aanwezig zijn, is de maximale oppervlakte voor bijgebouwen overschreden. Vooral vanwege de reeds bestaande monumentale schaapskooi is de oppervlakte aan bijgebouwen namelijk groter dan 80 m². De schaapskooi past echter binnen de regels van het bestemmingsplan (artikel 32 sub 2). Nu het bestemmingsplan toch herzien wordt, is het wenselijk om voor de toekomst duidelijk te maken dat hier de schaapskooi plus de reguliere vrijstaande bouwgebouwen toegestaan zijn. Daarom is op de verbeelding de koppeling aan artikel 20.2.1 onder g opgenomen . De toegestane oppervlakte bijgebouwen wordt hierdoor vergroot naar 160 m².

De vlonders tussen het hoofdgebouwen en de vijver vallen samen met de trap bij het bijgebouw net buiten het bestemmingsvlak. Door dit vlak iets te verleggen kan één en ander gecorrigeerd worden. Al deze onderdelen die net buiten de huidige bestemming staan komen nu binnen de woonbestemming te liggen.

Toetsing vijver

In de regels behorende bij de enkelbestemming Agrarisch met waarden – Landschapswaarde - Relief is in lid 6.1 is onder sub m opgenomen dat bijbehorende voorzieningen zoals onder andere wegen, paden, tuinen, water, natuuvriendelijke oevers zijn toegestaan. In lid 6.6 is een aanlegvergunningsstelsel opgenomen. Aanleg van vijvers is volgens sub a van dit artikel 6 zonder vergunning van burgemeester en wethouders niet toegestaan.

Daarnaast is tevens de dubbelbestemming Waarde- Archeologie-2 van kracht (artikel 26). De aanleg van de vijver is vanwege de bescheiden oppervlakte niet strijdig met deze dubbelbestemming. In lid 26.2 bouwregels staat onder c namelijk dat dit artikel een uitzondering biedt voor bouwwerken tot 100 m². Een ontheffing voor archeologisch onderzoek lijkt in dit geval redelijk, mede omdat de vijver er al ligt en kleiner is dan 100 m². In lid 26.4 is eveneens een aanlegvergunningsstelsel opgenomen. Aanleg van vijvers is volgens sub b van dit artikel 26 zonder vergunning van burgemeester en wethouders niet toegestaan. Dit

2.2 Noodzaak herziening

De redenen waarom een herziening noodzakelijk is, liggen in het feit dat het vigerende bestemmingsplan en de van toepassing zijnde bestemmingen geen regels bevatten omtrent het toestaan, aanleggen en recreatief gebruik van de vijver. Door de vijver te bestemmen als water kan dit gecorrigeerd worden. Daarnaast is de begrenzing van de enkelbestemming net iets te krap voor de vlonders en trap. Ook het toegestane oppervlakte aan bijgebouwen op de verbeelding is te gering. Door het bestemmingsvlak te verleggen en een maataanduiding op te nemen wordt de feitelijke situatie qua gebruik en de bijgebouwen passend gemaakt.

3: Toetsing Ruimtelijk ordeningsbeleid

In dit hoofdstuk worden alleen relevante beleidsstukken aangestipt die zijn vastgesteld nadat het bestemmingsplan “Buitengebied (2010)” en “Herziening Dashorst (2019)” in werking zijn getreden. Voor het overige beleid en de achtergronden van de planvorming kan naar deze bestemmingsplannen verwezen worden.

3.1 Algemeen

In dit geval kan de ruimtelijke onderbouwing een beknopte inhoud hebben. De aanpassingen ten opzichte van het vigerende bestemmingsplan betreffen de aanpassing van de oppervlakte aan bijgebouwen, de beperkte bijstelling van de begrenzing van de enkelbestemming wonen, het toevoegen van de bestemming water en het gebruik van de vijver. Een toetsing aan ruimtelijk en milieuhygiënisch beleid is dan ook alleen wat betreft deze onderdelen noodzakelijk. Omdat de aanpassing ten behoeve van de vijver en de bijgebouwen geen relevante gevolgen hebben voor bijvoorbeeld aspecten als verkeer, parkeren, geluid, geur, water hoeven deze onderdelen niet uitgebreid getoetst te worden.

In het huidige bestemmingsplan zijn geen afwijkingen of mogelijkheden om de bestemmingsgrenzen te verleggen of het recreatieve gebruik van de vijver te legaliseren. Het probleem zit in het gebruik van de vijver en de overschrijding van het areaal aan bijgebouwen vanwege het wenselijke behoud van de monumentale schaapskooi. Omdat het bestemmingsplan op zich al sinds 2010 vigerend is mag er van uit worden gegaan dat dit gegeven niet strijdig hoeft te zijn met het beleid van andere en hogere overheden. De opbouw en omvang van het bijgebouw en het gebruik als zwem- en natuurvijver is echter niet opgenomen in de regels. Het beleid van hogere overheden heeft over het algemeen een hoger abstractieniveau en doet geen concrete uitspraken op dit detail- en schaalniveau. Er zijn dan ook geen directe raakvlakken met het planvoornemen.

3.2. Toetsing beleid Rijk, Provincie en gemeente

3.2.1 Nationale Omgevingsvisie (NOVI)

De NOVI is een instrument van de nieuwe Omgevingswet en beschrijft op nationaal niveau een langetermijnvisie op de toekomstige ontwikkeling van de leefomgeving. De NOVI beschrijft de manier waarop men op rijksniveau wil werken aan de volgende 4 prioriteiten: ruimte voor klimaatadaptatie en energietransitie, duurzaam economisch groeipotentieel, sterke en gezonde steden en regio's en als laatste toekomstbestendige ontwikkeling van het landelijk gebied. Alleen de eerste en de laatste prioriteit hebben enigszins een raakvlak met de in dit plan beschreven ontwikkeling.

In de NOVI wordt uitgegaan van een integrale aanpak tussen overheden en maatschappelijke organisaties met meer regie vanuit het Rijk. In de NOVI geeft het Rijk de kaders en de richting aan voor zowel nationale als decentrale keuzes. Bij de afweging van belangen staat een evenwichtig gebruik van de fysieke leefomgeving zowel boven- als ondergronds voorop. De NOVI onderscheidt daarbij 3 afwegingsprincipes: 1) combinaties van functies gaan voor enkelvoudige functies, 2) kenmerken en identiteit van een gebied staan centraal, en 3) afwentelen wordt voorkomen.

Met het oog op de klimaatbestendigheid van Nederland moeten functies die gebruik maken van de fysieke leefomgeving meer worden afgesteld op de eigenschappen van het bodem-watersysteem. In dit geval wordt het grond en regenwater langer vastgehouden en heeft de vijver naast een esthetische vooral een ecologische functie. Dat alleen bij zeer warme dagen door de bewoners beperkte recreatief gebruik wordt gemaakt van het water doet geen afbreuk aan het landschap en de ecologische functie. De waarde van de natuur, het landschap en de toekomst van de landbouw staan onder druk, waarbij het verbeteren van de biodiversiteit niet alleen een ecologische maar ook economische uitdaging is. Voor de lange termijn wordt gewerkt aan een geleidelijke en zorgvuldige herindeling van het landelijk gebied, gericht op kringlooplandbouw in goed evenwicht met natuur en landschap. Op deze manier ontstaat een aantrekkelijk landelijk gebied waar het prettig wonen, werken en recreëren is. Anderzijds blijft op deze manier ook ruimte voor economisch vitale landbouw als belangrijkste drager van het platteland.

Het oorspronkelijke plan is in overeenstemming met de uitgangspunten voor een toekomstbestendige ontwikkeling van het landelijk gebied, doordat vrijgekomen agrarische bedrijfsbebouwing is gesloopt en het erf een passende nieuwe functie heeft gekregen. Daarnaast vormen de woningen een bron van inkomsten van het

landgoed waar dit erf deel van uitmaakt, zodat deze ook op deze manier bijdragen aan de instandhouding van het (gewaardeerde) cultuurlandschap in dit gebied. Het bijgebouw maakt door zijn hoogte meer functies mogelijk terwijl de oppervlakte niet toeneemt. Daarmee draagt het bij aan efficiënt ruimtegebruik. De NOVI omvat geen beleid of doelen die de beschreven ontwikkeling rechtstreeks raken. De vijver en het bijgebouw zijn niet dan ook niet strijdig met dit rijksbeleid.

3.1.2 Ladder duurzame verstedelijking

In het Besluit ruimtelijke ordening (Bro) is de 'Ladder duurzame verstedelijking' opgenomen. Sinds 1 juli 2017 is de nieuwere duurzaamheidsladder van kracht. Deze waarborgt zorgvuldig en duurzaam ruimtegebruik, door aandacht voor toekomstige ruimtebehoefte en ruimtelijke ontwikkelingen in de omgeving. Bestemmingsplannen voor nieuwe stedelijke ontwikkelingen zoals woningen, kantoren en bedrijven moeten transparant qua behoefte onderbouwd en qua locatie afgewogen worden. Nieuwe plannen moeten de drie treden van de ladder doorlopen. De stappen beschrijven geen vooraf bepaald resultaat voor, omdat het optimale resultaat moet worden beoordeeld door het bevoegd gezag dat de regionale en lokale omstandigheden kent. De ladder is van toepassing op projecten die aangemerkt worden als nieuwe stedelijke ontwikkeling. Er is sprake van stedelijke ontwikkeling als er 12 of meer woningen binnen een plangebied gerealiseerd worden (ABRvS 16 september 2015; ECLI:NL:RVS:2015:2921). Het betreft hier enkel een vijver en een hoger bijgebouw. Hierdoor is toetsing aan de ladder duurzame verstedelijking uit het Bro niet van toepassing.

3.2 Provinciaal beleid

3.2.1 Provinciale Ruimtelijke Verordening

Het provinciale ruimtelijke beleid van Utrecht is vastgelegd in de Omgevingsvisie Provincie Utrecht en de Interim Omgevingsverordening Provincie Utrecht. De Omgevingsvisie en Interim Omgevingsverordening zijn op 10 maart 2021 vastgesteld en op 1 april 2021 in werking getreden en zijn sindsdien regelmatig geactualiseerd, bijgesteld en aangevuld. De beleidskeuzes uit de Omgevingsvisie werken via de Interim Omgevingsverordening door op gemeentelijk niveau. De Omgevingsverordening treedt in werking op het moment dat de Omgevingswet in werking treedt. Op dit moment (januari 2023) is nog onduidelijk wanneer dit het geval zal zijn.

Voor de gewenste ontwikkeling is relevant dat het perceel zich in landelijk gebied bevindt waar op grond van de Omgevingsverordening nieuwe stedelijke functies in beginsel niet zijn toegestaan.

Het begrip 'stedelijke functie' is in datzelfde artikel gedefinieerd als 'een functie die door de intensiteit van de bebouwing en gebruik, door afhankelijkheid van geconcentreerde infrastructuur en door de intensieve wisselwerking met andere functies primair is aangewezen op of verbonden is met aaneengesloten bebouwd gebied'. Woningen en woongebieden worden in de Interim Omgevingsverordening expliciet benoemd als 'stedelijke functie'.

De beschreven ontwikkeling betreft niet de nieuwvestiging of uitbreiding van stedelijke functies, maar het toestaan van beperkt recreatief medegebruik van een waterpartij en het toestaan van een hoger bijgebouw bij een bestaande - planologisch als zodanig reeds bestemde - woning. De Provinciale Omgevingsvisie en de Interim Omgevingsverordening staan deze plannen niet in de weg.

3.3 Beleid Waterschap Vallei en Veluwe

3.3.1 Blauwe omgevingsvisie 2050

Het waterschap zet in op een waterinclusieve bebouwde omgeving. Extra waterbergingscapaciteit en meervoudig ruimtegebruik passen hier goed in. Het waterschap vraagt om rekening te houden met drie aandachtspunten:

- **Vasthouden - bergen – afvoeren.**

Een belangrijk principe is dat een deel van het hemelwater binnen het plangebied wordt vastgehouden en/of geborgen en dus niet direct afgevoerd wordt naar de riolering of het oppervlaktewater. Hiermee wordt bereikt dat de waterzuiveringsinstallatie beter functioneert, verdroging wordt tegen gegaan en piekafvoeren in het oppervlaktewater (met eventueel wateroverlast in benedenstrooms gelegen gebieden) wordt voorkomen. Bij lozing op oppervlaktewater zal hiervan een melding gedaan moeten worden bij het waterschap;

- **Grondwaterneutraal bouwen**

Om grondwateroverlast te voorkomen adviseert het waterschap om boven de gemiddelde hoogste grondwaterstand (GHG) te ontwerpen. Dit betekent dat aspecten zoals ontwateringsdiepte en infiltratie van hemelwater, beschouwd worden ten opzichte van de GHG. Het structureel onttrekken / draineren van grondwater is geen duurzame oplossing en moet worden voorkomen;

- **Schoon houden - scheiden - schoon maken**

Om verontreiniging van bodem, grond- en/of oppervlaktewater te voorkomen is het van belang dat het afstromende hemelwater niet verontreinigd raakt. Dit kan door nadere eisen / randvoorwaarden te stellen aan bijvoorbeeld de toegepaste (bouw)materialen.

De beperkte aanpassing van het bestemmingsplan is niet strijdig met het beleid van het waterschap.

3.4 Gemeentelijk beleid

De enig relevante gemeentelijk beleidsstukken zijn het bestemmingsplan Buitengebied 2010 en de herziening uit 2013. In relatie daarmee kan qua beleid tevens een link gelegd worden met de bestemmingsplannen die voor de overige vier woningen bij het project Groot Dashorst sinds 2010 gemaakt zijn. Deze geven wat meer flexibiliteit qua woningomvang, grootte en positie van de bijgebouwen.

De aangelegde natuurvijver is in strijd met het gebruik van de agrarische bestemming. In het huidige bestemmingsplan zijn geen afwijkingen of mogelijkheden om de bestemmingsgrenzen te verleggen of de vijver te legaliseren. Middels een herziening kan de vijver wel binnen de regels ingepast worden. Door in deze herziening tevens de begrenzing van de enkelbestemming wonen en een passende maataanduiding op te nemen worden de beperkte overschrijdingen qua bouwwerken eveneens adequaat geregeld.

4: Omgevingsaspecten

In Nederland is voor diverse milieuaspecten wet en regelgeving opgesteld. Het planvoornemen moet uitvoerbaar zijn zonder het milieu te schaden of bestaande rechten van derden te beperken. Dit hoofdstuk beschrijft, in relatie tot het planvoornemen, de relevante milieubelangen. Afsluitend wordt per aspect steeds de inpasbaarheid van het voornemen benoemd.

Ook in dit hoofdstuk worden alleen relevante beleidsstukken aangestipt die zijn vastgesteld nadat het bestemmingsplan “Buitengebied (2010)” en “Herziening Dashorst (2019)” in werking zijn getreden. Voor een uitgebreidere beschrijving, toetsing van achtergronden bij de planvorming en diverse milieuaspecten kan naar deze bestemmingsplannen verwezen worden.

4.1 Bodem

Diverse wetten vormen de basis voor de regelgeving om bodemverontreiniging te voorkomen, beperken, onderzoeken en saneren. Regels met betrekking tot bouwen, wonen en de ruimtelijke ordening bepalen dat gemeenten bij nieuwe bouwwerken die specifiek bedoeld zijn voor het verblijf van mensen, een bodemonderzoek (bodemtoets) moet laten uitvoeren. Voordat een dergelijke bestemming kan worden vastgesteld, moet worden aangetoond dat de bodem en het grondwater voldoende vrij zijn van verontreinigingen en daarmee geschikt zijn voor het gebruik. De financiële haalbaarheid van het plan hangt hiermee samen. Als er bodemverontreiniging wordt aangetroffen waarvoor bodemsanering noodzakelijk is, dan moeten deze kosten in de financiële haalbaarheid worden meegenomen.

Conform de Wet bodembescherming en de bouwverordening, kan bouw pas plaatsvinden als de bodem geschikt is (gemaakt) voor het beoogde doel. Voordat er een wijziging in het grondgebruik plaatsvindt, moet aangetoond zijn dat de bodem en het grondwater geschikt zijn voor het beoogde gebruik, bijvoorbeeld door middel van een bodemonderzoek. Een bodemonderzoek kijkt naar de kwaliteit van de bodem en de mate van eventuele bodemverontreiniging. Er zijn echter een aantal omstandigheden waarbij geen bodemonderzoek nodig is:

- Het realiseren van een bouwwerk waarvan aannemelijk is dat er geen mensen langer dan 2 uur per dag in verblijven. Voorbeelden zijn garages, schuren, opslagloodsen en dergelijke;
- Het bouwwerk de grond niet raakt. Bijvoorbeeld het bouwen van een extra verdieping, of het plaatsen van een dakkapel. Maar ook een inpandige verbouwing, werkzaamheden aan een fundering of het maken van een kelder behoren tot de categorie waar geen bodemonderzoek voor vereist is;
- Als de functie van het gebouw gelijk blijft (in wettelijke termen: het bestaande, niet-wederrechtelijke gebruik wordt gehandhaafd);
- De gemeente kan ontheffing verlenen tot het indienen van een bodemonderzoek indien het een tijdelijk bouwwerk betreft en indien naar het historisch gebruik en naar de bodemgesteldheid blijkt, dat de locatie onverdacht is

Conclusie

Uit eerder onderzoek in het kader van de woningbouwontwikkeling blijkt dat de ondergrond geschikt was voor woningbouw. De begrenzing van enkelbestemming wonen en daarmee de gronden onder het bijgebouw wijzigt nauwelijks. Voor de vijver is geen bodemonderzoek meer mogelijk. Het is echter aannemelijk dat vanwege de resultaten van het eerdere onderzoek en het historisch gebruik de ondergrond ten tijde van de aanleg niet vervuild was. Omdat het tevens aannemelijk is dat de verblijfstijd van twee uur voor deze gecombineerde kapschuur en garage en de niet overdekte zwembad niet zal worden overschreden is een nieuw bodemonderzoek niet noodzakelijk.

4.2 Water

Het plangebied is gelegen in het beheersgebied van Waterschap Vallei en Veluwe dat verantwoordelijk is voor waterkwantiteits- en waterkwaliteitsbeheer. De werkzaamheden voor de vijver en het bijgebouw onderkeldering behoeven geen vergunning van het waterschap en zijn niet strijdig met de Keur voor waterkeringen en wateren. De oppervlakte bebouwing en verharding neemt ook niet toe.

4.2.1 watertoets

Nederland kent sinds 2003 de watertoetsprocedure. De watertoets zorgt ervoor dat bij ruimtelijke plannen voldoende rekening wordt gehouden met water en watervoorzieningen. Het watertoetsproces is bedoeld voor initiatiefnemers van ruimtelijke plannen. Dit kunnen gemeenten zijn, maar ook projectontwikkelaars, adviesbureaus of provincies. Acht waterschappen in Nederland hebben een website ontwikkeld, dewatertoets.nl. Initiatiefnemers kunnen zo sneller zien of zij bij een bestemmingsplan of bouwproject rekening moeten houden met wateraspecten. De digitale watertoets is een eerste verkenning om na te gaan of in een ruimtelijk plan voldoende rekening is gehouden met water. Het resultaat is een wateradvies of uitgangspuntennotitie met een beschrijving welke aspecten relevant zijn voor het plan en waarom. Verder laat de uitkomst zien of er een vervolproces moet worden doorlopen en zo ja, welke stappen daarvoor nodig zijn. Resulteert de digitale watertoets in een wateradvies 'niet relevant', dan is dit voor het waterschap een indicatie dat waarschijnlijk geen wezenlijke belangen aanwezig zijn. Indien blijkt dat bepaalde waterbelangen relevant zijn dan dienen de aandachtspunten verder uitgewerkt te worden in een waterparagraaf.

Conclusie

De digitale watertoets die uitgevoerd is voor zowel de vijver als het bijgebouw laten zien dat geen belangen van het Waterschap in het geding zijn. Het aspect water is daarmee geen belemmering vormen voor dit bouwplan.

4.3 Geurhinder

De Wet geurhinder en veehouderij (2007) vormt het toetsingskader als het gaat om geurhinder vanwege dierverblijven van veehouderijen. De Wet geurhinder en veehouderij geeft normen voor de geurbelasting die een veehouderij mag veroorzaken op een geurgevoelig object (bijvoorbeeld een woning). Een geurgevoelig object is een gebouw, bestemd voor en blijkens aard, indeling en inrichting geschikt om te worden gebruikt voor menselijk wonen of menselijk verblijf en die daarvoor permanent of een daarmee vergelijkbare wijze van gebruik, wordt gebruikt.

Conclusie

De vijver is niet geurgevoelig en het bijgebouw is alleen bij langdurig gebruik als verblijf als zodanig aan te merken. Dat is hier echter niet het geval. Om geurhinder verder uit te sluiten, dient gekeken te worden of zich in de omgeving van het plangebied veehouderijen bevinden met geurcontouren die zich uitstrekken tot de woningbouwlocatie. In het kader van het maken van de eerdere bestemmingsplannen is deze toets al uitgevoerd. Het dichtstbijzijnde agrarische bedrijf in de omgeving waar nog activiteiten plaatsvinden, ligt op 200 m afstand en is zodanig van aard en schaal dat wonen planologisch mogelijk is. Het gewijzigde bijgebouw en de vijver doen hier niet aan af. Geconcludeerd kan worden dat het aspect geur geen belemmering vormt voor de beoogde ontwikkeling.

4.4 Luchtkwaliteit

Regels en eisen op het gebied van luchtkwaliteit zijn verwoord in hoofdstuk 5, titel 5.2, van de Wet Milieubeheer. De wet is een implementatie van diverse Europese richtlijnen omtrent luchtkwaliteit, waarin onder andere grenswaarden voor vervuilende stoffen in de buitenlucht zijn vastgesteld ter bescherming van mens en milieu. In de Nederlandse wetgeving wordt met name de aandacht gelegd op stikstofdioxide (NO₂) en zwevende deeltjes als PM₁₀ (fijn stof). Deze regelgeving is verder uitgewerkt in onderliggende Algemene Maatregelen van Bestuur (AMvB's) en Ministeriële Regelingen. Indien voldaan wordt aan één van de volgende voorwaarden is vormen de luchtkwaliteitseisen geen belemmering voor het ontwikkelen van de beoogde ruimtelijke activiteit:

- er is geen sprake van een feitelijke of dreigende overschrijding van een grenswaarde;
- een project leidt - al dan niet per saldo – niet tot een verslechtering van de luchtkwaliteit;
- een project draagt "niet in betekende mate" bij aan een verslechtering van de luchtkwaliteit;
- een project past binnen het NSL (Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit), of binnen een regionaal programma van maatregelen.

Het bestemmingsplan is één van de bevoegdheden waarbij aan de bovengenoemde criteria moet worden getoetst (genoemd in artikel 5.16, tweede lid onder c Wet milieubeheer). Op basis van bijlage 3A van de 'Regeling niet in betekenende mate bijdragen (NIBM)' dragen na de vaststelling van het NSL, de volgende ontwikkelingen "niet in betekenende mate" bij aan de verslechtering van de luchtkwaliteit en hoeft daarvoor geen luchtonderzoek te worden uitgevoerd. Concreet betekent dit bij:

- < 1.500 woningen (netto) bij minimaal 1 ontsluitingsweg, en < 3.000 woningen bij minimaal 2 ontsluitingswegen met een gelijkmatige verkeersverdeling (voorschrift 3A.2);
- < 100.000 m2 bruto vloeroppervlak (b.v.o.) bij kantoorlocaties bij minimaal 1 ontsluitingsweg, en < 200.000 m2 b.v.o. bij minimaal 2 ontsluitingswegen met een gelijkmatige verkeersverdeling (voorschrift 3A.1).

Met andere woorden een project is NIBM als aannemelijk is dat het project een toename van de concentratie veroorzaakt van maximaal 3%. Wordt deze grens niet overschreden dan hoeft geen verdere toetsing aan de grenswaarden plaats te vinden en zijn aanvullende maatregelen niet nodig.

Omgekeerde werking

Naast de toetsing van het aspect luchtkwaliteit in het kader van de Wet luchtkwaliteit moet in het kader van een goede ruimtelijke ordening worden getoetst of de luchtkwaliteit ter plaatse van het projectgebied aanvaardbaar is voor de beoogde functie. Hierbij speelt de blootstelling aan luchtverontreiniging een rol, ook als het plan 'niet in betekende mate' bijdraagt aan de luchtverontreiniging. Er is sprake van een significante blootstellingsduur als de verblijfsduur die gemiddeld bij de functie te verwachten is, significant is ten opzichte van een etmaal. Volgens de toelichting op de Regeling Beoordeling luchtkwaliteit is dit onder andere het geval bij een woning, school of sportterrein. Gevoelige bestemmingen als scholen, kinderdagverblijven, bejaarden- en zorgtehuizen genieten op grond van de gelijknamige AMvB extra bescherming. Substantiële uitbreiding of nieuw vestiging binnen 50 meter van een provinciale weg of 300 meter van een Rijksweg is alleen toegestaan als de concentraties luchtvervuilende stoffen zich onder de grenswaarden bevinden, waardoor geen onacceptabele gezondheidsrisico's optreden.

Conclusie

Gezien het beperkte initiatief is sprake van een 'niet in betekende mate'-plan. Dit betekent dat voor dit plan geen luchtkwaliteitsonderzoek hoeft te worden uitgevoerd. Omgekeerd dient te worden gekeken of de luchtkwaliteit ter plaatse van de ontwikkeling, nieuwe gevoelige objecten toelaat. Het plangebied ligt in het buitengebied. Bij het opstellen van eerdere bestemmingsplannen is geconstateerd dat in de directe omgeving van het plangebied geen wegen of bedrijven liggen die van negatieve invloed zijn op de luchtkwaliteit. In het kader van een goede ruimtelijke ordening is de luchtkwaliteit ter plaatse van het plangebied aanvaardbaar. Het aspect luchtkwaliteit is geen belemmering voor de uitvoerbaarheid van het planvoornemen.

4.5 Geluid

In de Wet geluidhinder (Wgh) is vastgesteld dat, indien in het plangebied geluidgevoelig functies (zoals woningen) zijn voorzien binnen de invloedssfeer van bepaalde geluidsbronnen, er een akoestisch onderzoek uitgevoerd dient te worden. Het gaat daarbij om lawaai van industrieterreinen, spoor(weg)verkeer en wegverkeer. In de omgeving liggen geen industrieterreinen of spoorwegen. Deze blijven buiten beschouwing.

Conclusie

In de directe omgeving van het plangebied liggen wegen waar ter plaatse 60 of 80 km/u gereden mag worden. Het bijgebouw en de vijver zijn niet geluidgevoelig en vigerend gedeeltelijk mogelijk binnen de huidige bestemming. Akoestische toetsing is, qua omgevingsvergunning, niet noodzakelijk. Het gewijzigde bijgebouw leidt ook niet tot extra geluidsbelasting of tot een "geluidgevoeliger" status. Hiermee kan geconstateerd worden dat het aspect geluid geen problemen zal opleveren voor de voorgenomen ontwikkeling.

4.6 Bedrijven- en milieuzonering

Zowel de ruimtelijke ordening als het milieubeleid stellen zich ten doel een goede kwaliteit van het leefmilieu te handhaven en te bevorderen. Om te komen tot een verantwoorde, ruimtelijk relevante toetsing in milieuhygiënisch opzicht van bedrijfsvestigingen, wordt gebruik gemaakt van de zogenaamde milieuzonering. Hieronder wordt verstaan, het aanbrengen van een voldoende ruimtelijke scheiding tussen enerzijds milieubelastende bedrijven of inrichtingen, anderzijds milieugevoelige functies als wonen en recreëren. Daarnaast is de milieuwetgeving van toepassing. Bij milieuzonering wordt gebruik gemaakt van de door de Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG) opgestelde Lijst van Bedrijven.

Hierin wordt per bedrijfsoort aangegeven welke milieu-invloed (in de vorm van geur, stof, geluid en gevaar) hiervan kan uitgaan en welke afstand hierbij (minimaal) in acht genomen moet worden. Hierbij onderscheidt de VNG diverse omgevingstypen. Het achterliggende idee is dat de gevoeligheid van een gebied voor bepaalde hinder afhankelijk is van het omgevingstype. De door de VNG aangegeven afstanden betreffen een rustige woonwijk. De mate van milieuhinder bepaalt in welke van de zes milieucategorieën een bedrijfsoort is ingedeeld. Daarbij omvat categorie 1 de lichtste en categorie 6 de zwaarste vormen van bedrijvigheid.

Conclusie

Rondom het plangebied zijn een aantal agrarische bedrijven en woningen gelegen. In het kader van het bestemmingsplan buitengebied is echter al eerder getoetst of de nu vigerende bestemming gevolgen heeft voor deze bedrijven. Dat was en is niet het geval. Daarnaast kan geconstateerd worden dat de vijver en het gewijzigde bijgebouw geen extra consequenties geven. Een nadere toetsing van dit aspect is dan ook niet noodzakelijk.

4.7 Archeologie en cultuurhistorie

4.7.1 Archeologie

Het archeologisch erfgoed wordt binnen Nederland als waardevol beschouwd. De Erfgoedwet legt de verantwoordelijkheid voor de bescherming van het archeologische erfgoed voor een belangrijk deel bij de gemeente. De taken in het kader van de Erfgoedwet behelzen o.a. het integreren van archeologie in de besluiten op het gebied van de ruimtelijke ordening en de koppeling tussen bestemmingsplannen en archeologische waarden en verwachtingen. De Erfgoedwet verplicht om bij de vaststelling van een bestemmingsplan of bij een omgevingsvergunning rekening te houden met in de bodem aanwezige of te verwachten archeologische waarden.

Conclusie

Het vigerende bestemmingsplan laat het bijgebouw en de vijver in principe op deze locatie toe. Ook worden de oppervlaktes niet overschreden. Het is niet aannemelijk dat de archeologische waarden van de betreffende gronden aangetast zijn. Daarnaast kan overigens ook worden verwezen naar een bureauonderzoek en inventariserend veldonderzoek dat in het kader van eerdere bestemmingsplannen is uitgevoerd.

4.7.2 Cultuurhistorie

Het belang van cultuurhistorie is wettelijk vastgelegd in het Besluit ruimtelijke ordening. Het Besluit geeft aan dat “een beschrijving van de wijze waarop met de in het gebied aanwezige cultuurhistorische waarden en in de grond aanwezige of te verwachten monumenten rekening is gehouden” in een bestemmingsplan opgenomen moet worden. Denk aan aanwezige monumenten, historische gebieden, kenmerkende (straat)beelden en landschapselementen. Bij het maken van plannen kan ook (weer) rekening gehouden worden met al deze elementen die er vroeger wel waren maar nu niet meer. Het in stand houden en behouden van het cultuurhistorisch erfgoed draagt bij aan de versterking van de identiteit en herkenbaarheid van het betreffende gebied. Het voornaamste doel hiervan is om het cultuurhistorische karakter van Nederland op gebiedsniveau te behouden en te versterken.

Conclusie

Het gewijzigd bijgebouw en de vijver hebben geen gevolgen voor omliggende monumenten en de cultuurhistorie ter plaatse. Een nadere toetsing van deze aspecten is dan ook niet noodzakelijk.

4.8 Natuurwaarden

Bij ruimtelijke ingrepen moet rekening gehouden worden met de aanwezige natuurwaarden van het plangebied en omgeving. De wettelijke basis hiervoor ligt in de Wet natuurbescherming (Wnb). Een belangrijk deel van de in de wet opgenomen regels bestaat uit de omzetting van de internationale verplichtingen op het vlak van bescherming van de biologische diversiteit, in het bijzonder de Vogelrichtlijn en de Habitatrichtlijn (Natura-2000). De Wnb richt zich in basis op het beschermen van specifieke aangewezen natuurgebieden zoals Natura-2000 gebieden en het Natuurnetwerk Nederland (NNN). Ook voorziet de Wnb in de bescherming van bepaalde dier- en plantensoorten en het bijbehorende functionele leefgebied en verblijf- of nestplaatsen.

4.8.1 Gebiedsbescherming

In de Wet natuurbescherming worden de zogenaamde Natura 2000-gebieden beschermd. Natura 2000 is de overkoepelende naam voor gebieden die worden beschermd vanuit de Vogel- en Habitatrichtlijn. Volgens deze Europese richtlijnen moeten lidstaten specifieke diersoorten en hun natuurlijke leefomgeving (habitat) beschermen om de biodiversiteit te behouden. Natura 2000-gebieden kennen een zogenaamde 'externe werking'.

Dit betekent dat voor ontwikkelingen die buiten de begrenzing van de Natura 2000-gebieden gelegen zijn, ook getoetst moet worden of er significant negatieve effecten optreden op het betreffende gebied. Elk gebied kent specifieke instandhoudingsdoelstellingen. Ook zijn er voor Nederland belangrijke ecologische gebieden aangeduid in de vorm van het Natuur Netwerk Nederland (NNN). De provincies zijn hierbij verantwoordelijk voor de instandhouding, versterking en verbinding van de aangewezen gebieden.

4.8.2 Soortenbescherming

Een hoofdstuk in de Wet natuurbescherming regelt de bescherming van de in het wild voorkomende inheemse planten en dieren: de soortenbescherming. De wet richt zich vooral op het in stand houden van populaties van soorten die bescherming behoeven. In de wet zijn algemene en specifieke verboden vastgelegd ten aanzien van beschermde dier- en plantensoorten. Bekeken moet worden in hoeverre ruimtelijke plannen negatieve gevolgen hebben op beschermde dier- en plantensoorten en of er compenserende of mitigerende maatregelen genomen moeten worden. De wet geeft de mogelijkheid aan provincies om voor een bepaald aantal soorten via een verordening een algemene vrijstelling op bepaalde verbodsbepalingen te geven. Daarnaast geldt voor iedereen in Nederland altijd, ook los van het voorliggende beoogde ruimtelijke project, dat de zorgplicht nageleefd moet worden bij het verrichten van werkzaamheden. Voor menig soort geldt dat indien deze zorgplicht nagekomen wordt, een bepaald beoogd project uitvoerbaar is.

Conclusie

De werkzaamheden in het plangebied zijn reeds uitgevoerd. Het bijgebouw is vergroot op een reeds verhard terrein. De vijver maakt deel uit van een weiland zonder bijzondere ecologische waarden. Gezien de ligging nabij de woning, het gevoerde beheer en grootte is het onwaarschijnlijk dat ecologische waarden zijn aangetast. Dit zorgt voor een ecologisch minder geschikt klimaat en het voorkomen van beschermde diersoorten op de bouwlocatie is dan ook uit te sluiten. Een nadere toetsing van de aspecten met betrekking tot ecologie is niet noodzakelijk.

4.9 Besluit milieueffectrapportage

Vormvrije m.e.r.--beoordeling

Op grond van het Besluit milieueffectrapportage moeten de milieueffecten van activiteiten die worden genoemd in de bijlage C of D van dat besluit beoordeeld worden, voordat het bevoegd gezag een besluit neemt of een plan vaststelt. Ook als de richtwaarden uit onderdeel D van het besluit niet worden overschreden moet het bevoegd gezag zich ervan vergewissen of belangrijke nadelige milieugevolgen kunnen worden uitgesloten. De toetsing is vormvrij, maar aan de inhoud worden wel eisen gesteld. De toetsing vindt plaats aan de hand van de selectiecriteria in de EEG-richtlijn milieueffectbeoordeling.

Is de activiteit onderdeel van de D-lijst, maar ligt zij niet boven de (indicatieve) drempelwaarden, dan zijn plannen m.e.r.--beoordelingsplichtig en besluiten behoeven een vormvrije m.e.r.--beoordeling. Wat betreft het mogelijk maken van de beoogde ontwikkeling is de enige categorie activiteiten die van toepassing zou kunnen zijn categorie 11.2: "de aanleg, wijziging of uitbreiding van een stedelijk ontwikkelingsproject met inbegrip van winkelcentra of parkeerterreinen".

Om te kunnen beoordelen of de beoogde ontwikkeling onder deze categorie valt, is gekeken naar de definitie van een 'stedelijk ontwikkelingsproject'. Over de vraag of activiteiten aangemerkt kunnen worden als stedelijk ontwikkelingsproject, is veel jurisprudentie. In dit geval relevant is de uitspraak ECLI:NL:RVS:2020:100 van de Afdeling Bestuursrechtspraak. In de uitspraak van 15 januari 2020 stelt de afdeling dat de ontwikkeling vanwege de beperkte omvang van het plan (twaalf nieuwe woningen) niet aangemerkt kan worden als stedelijk ontwikkelingsproject. Het ruimtebeslag van de voorziene bebouwing is te beperkt. Er zijn naast deze uitspraak tal van uitspraken die plannen met één nieuwe woning niet aanmerken als stedelijk ontwikkelingsproject. De beoogde ontwikkeling uit dit bestemmingsplan kan gezien de lijn in jurisprudentie onmogelijk aangemerkt worden als stedelijk ontwikkelingsproject. Hiermee valt het niet onder categorie 11.2 van de D-lijst van het Besluit m.e.r. en is er (ook niet op grond van andere categorieën) geen m.e.r.(-beoordelings)plicht.

4.10 Externe veiligheid

Externe veiligheid heeft betrekking op de risico's die mensen oplopen als gevolg van mogelijke ongelukken met gevaarlijke stoffen bij bedrijven, transportroutes (wegen, spoorwegen en waterwegen) en buisleidingen. Omdat de gevolgen van een ongeluk met gevaarlijke stoffen groot kunnen zijn, zijn de aanvaardbare risico's vastgelegd in diverse besluiten. De belangrijkste zijn:

- Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi)
- Besluit externe veiligheid buisleidingen (Bevb)
- Besluit externe veiligheid transportroutes (Bevt)

Binnen de beleidskaders voor deze drie typen risicobronnen staan altijd twee kernbegrippen centraal: het plaatsgebonden risico en het groepsrisico. Hoewel beide begrippen onderlinge samenhang vertonen, zijn er belangrijke verschillen. Hieronder worden beide begrippen verder uitgewerkt.

Het plaatsgebonden risico geeft de kans weer, op een bepaalde plaats, om te overlijden ten gevolge van een ongeval bij een risicovolle activiteit. Het PR kan op de kaart van het gebied worden weergegeven met zogeheten risicocontouren: lijnen die punten verbinden met eenzelfde PR. Binnen de 10-6 contour (welke als wettelijk harde norm fungeert) mogen geen kwetsbare objecten geprojecteerd worden. De omvang van het risico is daarmee een functie van de afstand: hoe groter de afstand, des te kleiner het risico. Voor beperkt kwetsbare objecten geldt de 10-6 contour niet als grenswaarde, maar als een richtwaarde. De risicocontouren moeten een minimum beschermingsniveau waarborgen voor alle burgers.

Het groepsrisico is een maat voor de kans dat bij een ongeval een groep slachtoffers valt met een bepaalde omvang (10 personen of meer). Het GR is daarmee een maat voor de maatschappelijke ontwrichting. Het GR wordt bepaald binnen het invloedsgebied van een risicovolle activiteit. Voor het groepsrisico geldt een verantwoordingsplicht. Dit houdt in dat iedere wijziging met betrekking tot planologische keuzes moet worden onderbouwd én verantwoord door het bevoegd gezag.

Met het invullen van de verantwoordingsplicht wordt antwoord gegeven op de vraag in hoeverre externe veiligheidsrisico's in het plangebied worden geaccepteerd en welke maatregelen getroffen zijn om het risico zoveel mogelijk te beperken. Het invullen van de verantwoordingsplicht is een taak van het bevoegd gezag (veelal de gemeente). Door de verantwoordingsplicht worden gemeenten gedwongen het externe veiligheidsaspect mee te laten wegen bij het maken van ruimtelijke keuzes.

Conclusie

De in dit stuk beschreven plannen hebben geen gevolgen voor het plaatsgebonden- en het groepsrisico. Een nadere toetsing van de aspecten met betrekking tot externe veiligheid is dan ook niet noodzakelijk.

4.11 Parkeren en ontsluiting

Conclusie

De ontsluiting van de woning is niet gewijzigd. Het parkeren geschiedt op eigen terrein. De vijver en het bijgebouw hebben geen gevolgen voor verkeersbewegingen en de hoeveelheid parkeerplaatsen. Een nadere toetsing is dan ook niet noodzakelijk.

5: Juridische planbeschrijving

5.1 Algemeen

Een bestemmingsplan bestaat uit regels, een verbeelding en een toelichting. De regels en de verbeelding vormen samen één geheel. Tevens vormen de regels met de daaraan gekoppelde verbeelding het juridisch bindende deel van het bestemmingsplan. Voor de gemeente is het bestemmingsplan het belangrijkste publiekrechtelijke instrument om doelstellingen te realiseren.

In het bestemmingsplan zijn de gronden in het plangebied voorzien van een bestemming waarin tevens regels zijn gesteld ten aanzien van de bebouwingsmogelijkheden op en de gebruiksmogelijkheden van die gronden. De toelichting heeft geen juridische bindingskracht, maar vormt wel een belangrijk onderdeel van het bestemmingsplan omdat hierin de beweegredenen, onderzoeksresultaten en de (beleids)uitgangspunten zijn verwoord, die aan het bestemmingsplan ten grondslag liggen. Daarmee is de toelichting van wezenlijk belang voor de juiste interpretatie van het bestemmingsplan en de wijze waarop de daarin opgenomen bepalingen moeten worden toegepast.

5.2 Opzet ruimtelijk plan

Qua benaming van de bestemmingen en aanduidingen is het logisch om aansluiting te zoeken bij het moederplan bestemmingsplan Buitengebied en Herziening Dashorst. Dit plan heeft namelijk alleen betrekking op een beperkte aanpassing van het bestemmingsvlak wonen ten behoeve van de overschrijding van het bouwvlak door de trap van het bijgebouw. Om discussie te voorkomen over het recreatief medegebruik van de vijver is dit in artikel 3 Water onder lid 1, sub f aangegeven.

In de vigerende regels is een mogelijkheid opgenomen om de verruiming van het areaal aan bijgebouwen te regelen via een maatvoeringsaanduiding “maximum oppervlakte (m^2)”. Het voorstel is om dit op de verbeelding aan te geven en uit te gaan van een oppervlakte aan bijgebouwen van 160 m^2 . De overige regels van het vigerende bestemmingsplan kunnen ongewijzigd blijven. Daarom kan voor het overige verwezen worden naar de van toepassing zijnde regels uit het moederplan.

6: Uitvoerbaarheid

6.1 Algemeen

Het plan wordt door de initiatiefnemer ontwikkeld. Alle kosten in verband met de realisatie zijn voor rekening van de initiatiefnemer. Er zal door de gemeente geen financieel risico worden gelopen. De gemeente is niet betrokken bij de exploitatie of investeringen van het project. Het verhalen van planschade zal geregeld worden middels een planschade overeenkomst, welke getekend wordt met de gemeente.

6.2 Eigendomssituatie

Het perceel waar de woning gerealiseerd zal worden is eigendom van de initiatiefnemer.

6.3 Maatschappelijke uitvoerbaarheid en participatie

Vanwege de geringe veranderingen die de ontwikkeling met zich meebrengt, is ervoor gekozen om geen inloopavond voor belanghebbenden te organiseren. De omgevingsvergunning zal in combinatie met deze herziening op de gebruikelijke wijze in procedure worden gebracht.

De initiatiefnemer woont op meer dan 100 m afstand van de dichtstbijzijnde burens. In de ruimte tussen de woning van de initiatiefnemer en de burens ligt een laanbosje. De huidige schaapskooi staat er, volgens de BAG viewer, sinds 1951. Op oude topografische kaarten is echter te zien dat deze locatie al veel langer bebouwd is.

Het bijgebouw staat achter de Schaapskooi is mede door de bomen minder goed waarneembaar vanaf de openbare ruimte. De vijver en het bijgebouw zijn vanuit de woningen van de burens dan ook niet waarneembaar. Het bijgebouw staat er inmiddels al sinds 2015, de aanpassingen hebben plaatsgevonden vanaf 2018. Omdat drie van de vier woningen later zijn gebouwd dan 2018, behalve nummer 37, is er voor hen geen sprake van een wijziging van de leefomgeving. Er is geen invloed op de directe leefomgeving.

Volgens jurisprudentie zijn de betreffende bewoners geen belanghebbenden. Gezien de aard en schaal van de ontwikkeling is feitelijk beperkte participatie zoals deze is omschreven in de participatiewijzer van de gemeente Woudenberg dan ook niet nodig. De initiatiefnemer heeft echter de vier bewoners van Groot Dashorst (Dashorsterweg 37,39, 41 en 43) en de landgoedeigenaar persoonlijk informeel verteld over de onderhavige procedure. Zij hebben geen opmerkingen kenbaar gemaakt (zie bijlage 2).

Bijlagen

Bijlage 1
Bijlage 2

Watertoets
Participatieverslag